

עין משפט
גר מצוה

ס"ה א מ"י ס"ה מהל'
 סוכה הלכה יח סתג
 פשין מג טו"ש"ע א"ח ס"י
 תרלד ספיק ג:
 ס"ו ב מ"י שס סתג שס
 טור ש"ע א"ח ס"י
 תרדט ספיק יט:
 ס"ז ג מ"י שס הלכה כג
 סתג שס טו"ש"ע א"ח
 ס"י תרס ספיק ז:

רבינו חננאל

עד מרצא יום טוב
האחרון, אצל התנהגות
בשבעה עשרה, על מנת
שיספיקו מהלל למספר
המקדש, מותר להספיק
מנה אפילו ביום טוב.
מקו מירא עשרה בקרימין
ובסבין, כך חרדא. ארבע
ב' אש' ילדא ב' משכר
אנא נתנ בעשרה מן
הצד, אלא חלת הסכך
המקדש ודלא כרב חרדא
עבדיה ורב אשי אטימשיא
כתמינהו, ושטחיה
ב' סוכה כרי, ויהיבסך,
ואמר ליה דפר אותה,
כדא יאמרו הוראקו אנן
על גבי סכך הסוכה, כבד
סבכיס. עשרה ארין.
אנן סוכה מיהא, ויהיב
מנה: א' פירוס דסבין
מספתיך הסוכה כרי
אנן דבוקה כרסנא
אלא א' פירוסין, ר' חרדא
נחמן אלא שורה רב חרדא
ורבא רב ר' חנאן אלא
פסול, וקיימין ל' אדור
ורביס' הלכה כרביס. אמר
כא יורה אמר שמואל
מותר לילכא כריס
אע"פ שני לילכו ז'
ז' טפח, ולבדל שאל
נ' טפחים.
ואקשין עליה ממתן
דקנין פיסן (במטה) מחתין
המטה) כבסנא ל' יצא
ליה דוחת. המטה כסני
גברה' ז' טפחים, והר'
קניסין דאין גברה' ז'
טפחים, שניס' אברא
קלישין שניס' קניסות
ר', פיס על גבי קניסות
פסולה. על גבי קלישין
כשה, ולבדל שאל ז'
קלישין מכלל מן המטה
ז' טפחים. מכלל קניסות
אע"פ שאין גברה' ז'
טפחים פסולה. והר' שאני
קניסות דקניסין במטה,
ואפילו פחות מן פיון
דקניסות אלא הן. והר'
סוכה על גבי [מטה]
דקניסות אברא כהכשרה
ר' פסולה, ולומר אנה

[illegible]

סוכה פרק ראשון סוכה

הכל לפי תנאו. וכגון דלמך טוב הראשון דלך חל קדושה בהמניח (דף ל:) ומנחה אחת וביטוי סיעתא: **דילמא** מן הרון של חג ואם התנה דלמא מן הצד אתמר בסוכה אמר רב אשי מין עבדיה דרב אשי אמר במיא ואשתמחא דרב אשי דליה דלא המקבל טומאה והא כי יבשה קאמינא לך וגין ממנה ארבעה רב חסדא ורובה בר רב חסדא ורובה בר רב גלותא אנגינהו רב ופולגין ממנה ארבעה ורו ליה ולא מידי אמר שמעתייהו אמרו ליה פטורין מן הסוכה אמר לימותר לישן בכילה ג. והוא שאינה גבוהה מן בכילה בסוכה לא מאי עסקין כשגבוהה חצי המטה בסוכה לא רגמה שמואל במטה שפירם על גבי קינפות עשרה והא לא קתני נים וקינפות ארבעה וסולה על גבי נקליטין ויו נקליטין גבוהין מן דקינפות אף על פי זאני קינפות דאביי סוכה דקביעא וקמרי פסולה אמרי התם הכא דלשווי אוהלא וי אוהלא אמר רב אמר שמואל הישן שו חוץ לכילה וקורא ישן בכילה ערום לא ויקרא קריאת שמע שגבוהה עשרה ה"ג הא לא למה זה דומה לא יוציא ראשו חוץ שמע שמע מינה וביבית

י בודל מהם כל בין השמשות של יום
 עליהו והכי מוקים לה במסכת ביה
 לא לא מהני בהו. קמני מיהא סדינין
 ד. לרשות קאמר אבל למעלה אימא
 ד. לא אפילו לאותו נמי ממסקנא במתקבץ
 טומאה קרי לה: אין ממעטין. קרמין
 הפרוסין למעלה לניו אין ממעטין
 בגבוהה מעשרים להשכירה דלאו הוה
 תכנה ניהו דאי ספק הוה הוה
 ויפסקה משום משא דלוי טומאה ולא
 לפוסלה משום פחותה מי: וכן סד
 ממעטין. לה משיעור ו' טפחים
 דהא אינה מחזקה ראשו ורובו
 ושלחנא: אימא: ישורה במים:
 והא קתוו לה דרטיבא. שיהא לה
 ומוכחא מילתא דלנגבה שטמיה ולא
 לספק: לני יבשה קאמינא נך.
 דתקלה: נוי סוכה. סדינין הפרוסין
 תחת ספק לני: פסולה. משום
 אהל מפסיק ואשכחא דלא נמי
 בסוכה ולרב נתמן כיון דלניו סוכה
 יהיבניה בטלה לנגבה: רב נתמן. אב
 בית דין היה ונגיד ונזהר בבית ראש
 גולה והשקיל על פי: שולחי מלוה
 אלה וקבל פני ראש גולה דחייב
 אדם להקביל פני רבו בצגל ופטרין
 דמתן לקמן (דף סה.) שולחי מלוה
 פטורין מן הסוכה: בילה. הפרוסה
 סביבות המטה ואע"פ שיש לה
 שאין גנה משועבד כשל לקטין אלא
 שיה כשל קטנות: והוא שאינה
 גבוהה עשרה. מן המטה דבזיר
 ומגובה עשרה לאו אוהל הוא: הא
 לא קמני הכי. בבביתא דמרשט שיש
 גגה דכ"י תנא לקטין שנים
 דכדישמיני לעילא וינאין דאמנא המטה
 למראשיתה ולמרגלותיה: דקביעי.
 אבל בילה לא קביעה בחזקת קטנות
 הלכך כי לא גבוהה עשרה לא משיב:
 הסם למספול סוכה. קאמיה משום
 סוכה תחת סוכה: בככרית כ"י
 פסולה. כל כמה דלא מקרייא עליה
 סוכה לא מיפסקא תחתונה: הכא
 דלשויה אוהל. שלא יאן תחמיא אבל
 שאר הסוכה כשרה: בזיר מעשרה
 נמי הוה אוהל. היכא דקביעא:
 וקורא קריאם שטע. דכיון דלאו אהל
 הוא לא אמרין למקום שרבי שם
 ראשו טרק וליחמא משום אהל
 יראה ק"י ערות דבר(א) לאו הוה
 הוא כמנזיא ראשו חוץ לתוקן:
 ה"ג

מסורת הש"ס

(א) ולקמן כי. ע"ש.
(ב) לקמן כ.; ג) ע"א.
(ד) (דברים כב.) ה) [אולי
ג"ל בג עשרה]. ו) [מדגל-
דחישן].

הגהות הב"ח

(ב) תוס' ד"ה עד מולאי
וטר' דשאני סוכה דמכל
מקום וטר' בין השמשות
דשמיני משום:

מוסף רש"י

ראם התנה עליהם.
כמס' ציה (:) אוקימנא
כאמר איני נודל מהן כל
בין השמשות של קידוש
ייעט ראשון, דלא כל
דעיסו קדשה כלל, אבל
מנאי אחר ראש מועיל
(נבט כ.ב.) הישן תחת
המטה בסוכה לא ירא
ידי חובתו. דאלה ממסין
כינו לסוכה, ועיקר ישיבת
הסוכה אלה שמים ושינה
(לקמ"ח.)

ביני חננאל (המשך)

עליונה חשבה: אהל עד
שיריה בן חליי ר' טפחים.
והואן החם חלל סוכה
לפי סוכה דלמסא
לסוכה קאז, בעי שמואל
טפחים ואמר כהנשה
כח, פוסלי, אכל הכה
(ג) למה לרשויה האהל
אכל בעיזי מ"י
טפחים אכל דאחא, אכל
ראמר שמואל הישן בבל
ערס, אמר ר' אריש שמע
לבלה וקורא ורשע שמע
קאומנא בשעתה בבלה
טפחים, וכל הכהן
אמרין חזינא לזי מכל
הדבשאי שביע בן גמל
אכל ולבסח חטוב, כל
אז עשרה טפחים
אכל, יצא ראמר חזן
(לבלה וקרא, למה אז
דורס למה בעיזי ערס
אכל, יצא ראמר חזן
חלוקת קרא, יקניטן ערס
דקלמל למה אז דורס
דקלמל בעיזי, ראמר אפי"ס
שאינה דורס ראמר טפחים
אכל, תרבינא דאז שרש
חלוקת וקרא, שרש וקרא.

(א) נראה פשוט דחוקר וכו'.

(ב) לפי סוגיית הנמרה.

(ג) אקטיוסות קאי (לשורה אהלא).

(ד) הובא דקביעא כמו קטופות.

(ה) כנ"ר מ"י נמי היי אהלא.

ודברי רבינו ז"ע.